

Byggegrunde, f. Eks. her i Kjøbenhavn, rundt omkring i hele Byen, og hvor den ikke ejer passende Byggegrunde, vil den let kunne faa saadanne. Hvis Staten vilde gaa til at opføre disse Boliger for sine Funktionærer og udleje dem paa en billig Maade — jeg mener ikke, at Staten skulde gøre det saaledes, at den tjente Penge ved det, men paa den anden Side skulde den heller ikke have noget Tab deraf, blot den vilde sætte sig i Spidsen for at opføre sunde og billige Boliger, vilde det være til overordentlig Gavn ikke alene for disse Statsfunktionærer, men det vilde ogsaa være til overordentlig Gavn for hele den kjøbenhavnske Befolkning. Nu ere Forholdene saa utaalelige i Kjøbenhavn, at Familier maa rende fra den ene Ende af Byen til den anden uden at kunne skaffe sig Lejlighed, selv om de staa med Pengene i Haanden. Der findes her i Kjøbenhavn mange Statsfunktionærer. Vi have 500 Postbude, 60 Telegrafbude, 300 Toldbodarbejdere, 100 Tøjhusarbejdere, og tage vi dem under Statsbanerne med, tror jeg ikke, jeg overdriver, naar jeg regner med et Par Tusinde Smaafamilier her i Kjøbenhavn. Tallet vil blive endnu større, naar vi tager Underofficererne med. For disse Folk vil det være af overordentlig stor Betydning, om der opføres gode og sunde Boliger, der udlejes til en billig Pris, ikke højere, end man er nødt til for at faa Statens Udgifter dækkede. Det vil ogsaa være til Gavn for hele den øvrige kjøbenhavnske Befolkning, idet det vil bidrage en Del til at afhjælpe den Bolignød, der for Tiden hersker her i Kjøbenhavn og ogsaa andre Steder. Den samme Tanke burde nemlig ogsaa udføres i de større Købstæder. Jeg tillader mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed herpaa, det er en Sag, der fortjener at tages under Overvejelse, om ikke Staten paa denne Maade uden at bringe noget Offer kunde yde Befolkningen et stort Gode. — Jeg har fra en Del Beboere i Silkeborgegnens modtaget en Klage, som jeg har lovet at bringe frem for den højtærede Landbrugsminister. Det er en almindelig Klage derovre, at Udsigtspunkterne i Statens Skove ere i en meget uheldig Forfatning. Det er en bekendt Sag, at Silkeborgegnens nok er den skønneste Egn i Landet, og den besøges aarlig af Tusinder dels her fra Landet, dels udenlands fra. Men naar man saa kommer og vil op paa et af de berømte smukke Udsigtspunkter, kan man, naar man kommer derop, ingen Verdens Ting se, fordi Træerne ere

voksende saaledes op, at man kun ser et Par Trætøppe nogle faa Alen fra sig. Somme Steder have Turisterne selv taget sig til Rette og hugget Grene af, hvad der i Grunden ikke er noget at sige til. Silkeborg Kommunalbestyrelse har henvendt sig til Forstvæsenet derovre, idet jo som bekendt meget store Skovstrækninger i Silkeborgegnens ere Statsejendom. Men det har ikke nyttet noget, der er sket mange Henvendelser uden noget som helst Resultat. Sagen vil ikke kræve store Ofre fra Statens Side, i mange Tilfælde vil det kun dreje sig om nogle faa Øksehug, saa kommer Udsigten atter frem. Men hvis man ikke vil gøre det, saa vil jeg anmode den højtærede Minister om en anden Ting, nemlig om at fjerne de Vejvisertavler, der findes rundt om paa Træerne, thi det er rene Forrædere, der vise Folk hen til Udsigtspunkterne, og naar man saa kommer derop, findes der intet andet end nogle gamle møre Bænke, og der er intet som helst at se. Det er derfor bedre at fjerne disse forræderiske Tavler. Det synes mig en saa ringe Fordring, at naar den højtærede Ministers Opmærksomhed er henvendt paa den, kan Sagen let ordnes, og det har ikke saa lidt at sige for Egnen derovre, thi den besøges af Tusinder af Turister, og mange Mennesker leve af disse mange Gæster. Selv om man ikke vil se Sagen fra den Side, kan man sige, at et Lands Naturskønhed bør være Fælleseje. Jeg tror ikke, der er noget saa opdragende for et Menneske, som det at kunne se virkelig Naturskønhed.

Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om vort Postvæsen. Jeg ser, at der paa Finanslovens foreslaas ansat ikke mindre end 107 ny Postbude her i Kjøbenhavn. Jeg tror, at den kjøbenhavnske Befolkning vil være glad ved, at den højtærede Minister er fremkommen med dette Forslag. Som Forholdene have været i de senere Aar, kunne de ikke vedblive at gaa. Der stilles saa overordentlig store Krav til disse Postbude, at det næsten er dem umuligt at udføre det Arbejde, der paahviler dem, navnlig siden den 1ste Maj, da vi fik den ny Togplan, hvorved der blev lagt et betydeligt forøget Arbejde paa dem. Forholdene bleve derved utaalelige. Det er derfor særdeles heldigt, at Ministeren har bragt alle disse ny Postbude i Forslag. Men ser man paa, hvad disse 107 Postbude skulle gaa ind til, er Begyndelseslønnen 800 Kr. Den kan ganske vist stige, men kun meget langsomt, navnlig naar der ansættes en saadan